

SMUCIĆ SIĘ Z NADZIEJĄ

„Kimkolwiek jesteś, wierzącym w Boga czy nie, to wiedz, że śmierć dla ciebie jest nieunikniona – wydarzeniem bolesnym i smutnym – rzeczywistością, przed którą trzeba z pokorą zamilknąć.

A jednak..., jeśli wierzysz, przeżywasz śmierć inaczej, bo zbliżasz się do niej z nadzieją. Smucisz się jak każdy inny – ale masz nadzieję. Cierpisz bo cię boli, jak każdego innego – ale masz nadzieję.

Chrystus w Getsemane smucił się, gdy stał przed ciężką próbą, aż krwawym potem się pocił i cierpiał do kresu ludzkich możliwości. Dzięki temu możemy mieć nadzieję. Smuć się z nadzieją, to jednak zupełnie coś innego, niż smuć się beznadziejnie” – 1 Tes. 4:13.

Przejdą cierpienia i smutki,
Jak mgły się w końcu rozwieją,
Jeśli masz wiarę za godło
I naprzód idziesz z nadzieją.

Redakcja
R-
„Straż”